

רשימת הנושאים

- לאחר הקטיעה ותרומת הפרוטזות הילדים מסוריה עזבו
- איך נוצר החור שבפיתה?
- איך מוצאים תחפושת זולה ומקורית?
- המהפכה הירוקה של קיבוץ אלרום : אין כניסה לשקיות ניילון
- אלן, עבריין חולני שמסתתר מאחורי שריון אמנותי
- מת סא"ל פרופי עזרה זהר, שהיה אחראי לביטול "משמעת המיס" בצה"ל

קריקטורה יומית 6.2.14

שלמה כהן • ישראל היום

קריקטורה יומית "ישראל היום" מאייר: שלמה כהן

קריקטורה יומית 5.2.14

קריקטורה יומית "ישראל היום" מאייר: שלמה כהן

קריקטורה יומית 5.2.14

קריקטורה יומית "הארץ" מאייר: ערן וולקובסקי

קריקטורה יומית 4.2.14

קריקטורה יומית "ישראל היום" מאייר: שלמה כהן

הילדים הסורים והצוות המטפל
צילום: חנה ביקל

לאחר הקטיעה ותרומת הפרוטזות: הילדים מסוריה עזבו

שני הילדים שרגליהם נקטעו מפגיעה ישירה של
פצצת מרגמה על ביתם, חוזרים לסוריה כשהם
הולכים על פרוטזות שנתרמו על ידי הארגון להצלה
וסיוע הומניטרי. בפרידה המרגשת בין הילדים לצוות
הרפואי שטיפל בהם בבית החולים "זיו", הם אמרו:
"אינשאללה יהיה שלום וניפגש שוב"

ירון קלנר פורסם: 05.02.14

הילדים הסורים והצוות המטפל צילום : חנה ביקל

יוצאים מבית החולים בהליכה - למרות

הקטיעה. הילדים הסורים שאושפזו בבית החולים זיו

**לאחר שנפצעו קשה ברגליהם, יוצאים מבית החולים
בהליכה. שני הילדים, בני 6 ו-10, נפגעו לאחר שנפצעו
מפגיעה ישירה של פצצת מרגמה בביתם.**

הילדים הסורים והצוות המטפל

צילום : חנה ביקל

הילדים אושפזו באמצע דצמבר האחרון. הם הגיעו לישראל עם סבתם והועברו על ידי צה"ל לבית החולים זיו, שם טופלו. השניים: בן ה-10 הגיע כששתי רגליו נקטעו מעל הברך, ובן דודו בן ה-6 סבל מקטיעה של רגל אחת ומשבר פתוח ומרוסק בשנייה. לשניים גם היו רסיסים בכל חחלקי גופם. תחילה הם אושפזו במחלקת טיפול נמרץ ילדים, ובהמשך נותחו והועברו למחלקת ילדים.

הילדים הסורים והצוות המטפל צילום : חנה ביקל

"ניפגש כשיהיה שלום"

בסיוע הארגון להצלה וסיוע הומניטרי, הילדים קיבלו תרומת פרוטזות על מנת שיוכלו ללכת. השניים הועברו היום לצה"ל יחד עם סבתם ויוחזרו לסוריה.

"אינשאללה ויהיה שלום ונוכל לשוב ולהיפגש. אני לא יודעת לאיזו מציאות אנו חוזרים אך אנו מאושרים לחזור לארצנו", אמרה הסבתא לצוות הרפואי במרכז הרפואי "זיו".

הילדים הסורים והצוות המטפל צילום : חנה ביקל

"כל הצוות מחה דמעה כשנפרדנו מהם", משחזרת ריקי סופר, האחות האחראית במחלקת הילדים בה אושפזו השניים. "הם הגיעו אלינו במצב קשה מאוד שהיה קשה לעכל. ראינו איך הם מחלימים מהפציעות המורכבות והחיוך חוזר לפניהם.

הילדים הסורים והצוות המטפל

צילום: חנה ביקל

"הם ילדים חמודים ואנחנו שולחים אותם הביתה חזקים ועם חיוך. הילד הגדול חיבק אותי בפרידה ונתן לי מחרוזת שהכין במהלך האשפוז. ילדים הם ילדים, בלי קשר למוצא או דת, ואני מאחלת להם שישתקמו ושהמלחמה בסוריה תסתיים ושמחת הילדות שלהם תחזור".

הילדים הסורים והצוות המטפל צילום : חנה ביקל

בית החולים העניק לילדים תרופות,
תחבושות, בגדים, צעצועים, מזון וציוד נוסף שיספיק
למספר חודשים בסוריה. "אני מקווה שהם יוכלו לקבל
טיפול ראוי", ציין פרופ' אלכסנדר לרנר, מנהל מחלקת
אורטופדיה בבית החולים זיו.

עד כה טופלו 237 פצועים סורים בבית החולים זיו, 14
מהם עדיין מאושפזים.

פיתות ביתיות
צילום: נמרוד סונדרס

מאמן המטבח:

מאיפה מגיע החור שבפיתה?

מאת: עז תלם, מערכת וואלה! יום רביעי, 5 בפברואר 2014, 13:00

**לבקשת הגולשים ניגש עז תלם לפיצוחה של אחת
מתעלומות האפייה העתיקות ביותר: איך נוצר החור
המושלם של הפיתה?**

סקרנים לגבי חומר גלם? רוצים לבשל משהו אבל לא
יודעים איך? יש לכם שאלה לגבי תהליך הכנה? כתבו
לנו [בפיסבוק](mailto:foodsupport@walla.net.il) או במייל foodsupport@walla.net.il

מאיפה מגיע החור שבפיתה?

בקצרה: הכיס בפיתה נוצר

בזכות התנור החם, שגורם למים

שבבצק להתאדות ולנפח אותו, מהגלוטן שבקמח

ובזכות השמרים שיצרו בועות קטנות.

בהרחבה: פיתות הן אחד מהמאפים הטעימים

והמזמינים שיש. הן מקבלות בברכה כמעט הכל,

מחומוס ושניצלים לביף בורגיניון ושוקולד (לא ביחד),

וכדי לייצר את הכיס או החור שמכיל את כל הטוב

שתרצה לשים בהן, מופעלים כמה מהכוחות החזקים

ביותר של עולם האפייה.

גלוטן, אדים, שמרים ומערוך ויש לכם פיתה ביתית
הכוח הראשון, והכי משמעותי, הוא זה שדווקא לעתים
קרובות שוכחים – **כוח האדים**. בצק הפיתה מכיל
מים, וכשאתה מכניס אותה לתנור, המים האלו
מתאדים ומנפחים את החלק העליון של הבצק. אמנם
אנחנו מתעסקים בפיתה, אבל אם אי פעם אכלת
פחזנייה, ותהית איך היא התנפחה כל כך ללא שימוש
בשמרים – אז התשובה טמונה באדים.

פיתות ביתיות
צילום : נמרוד סונדרס

כל מתכוני הפיתה ידברו אתך על אפייה בחום גבוה של 220 מעלות בערך, ועכשיו ברור למה. אם היית מנסה לאפות את הפיתה בחום בינוני/נמוך, הבצק אמנם היה מתנפח מעט, אבל לא מספיק כדי לייצר את הכיס.

כדי שהאדים יוכלו בכלל לנפח את הבצק של הפיתה, הוא צריך להיות גמיש מספיק כדי להתרחב. לכן, הכוח השני שבזכותו יש כיס הוא **כוח הגלוטן**: זהו חלבון שנוצר בקמח חיטה כאשר מוסיפים לו מים. כל מתכון מוצלח לפיתה ידבר על זה שצריך ללוש את הבצק כמה דקות טובות, וזאת מכיוון שהגלוטן מתפתח יותר ויותר ככל שהלישה יותר ממושכת.

הגלוטן יוצר מעין רשת גמישה, שיכולה להימתח ולהתנפח. אם היית מנסה להכין בצק ללא לישה ואותו אופה, הכיס לא היה נוצר, כי האדים היו פשוט מפוצצים את הבצק.

גלוטן ומים מספיקים כדי לנפח פיתות שטוחות יותר, כמו פיתות בדואיות או לחם רוטי הודי (אותם מכינים בטאבון או על מחבת רחבה), אבל כדי להגיע לכיס המושלם אנחנו צריכים שהבצק יהיה מלא בועות אויר עוד לפני שלב האפייה.

צילום : נמרוד סונדרס

כדי שאלו יהיו בשפע בבצק פנינו
אל הכוח השלישי : **השמרים**.

השמרים הם יצורונים קטנטנים (סוג של פטריה, אם
אתה מתעקש), ומה שהם עושים זה לאכול את
הפחמימות שבבצק – סוכר שמוסיפים אליו או עמילן
מהקמח, ובתהליך לשחרר פחמן דו חמצני.

כדי שהניפוח יהיה מוצלח, חשוב לרדד את הבצק לעובי
אחיד. במאפיות משתמשים במרדדות חשמליות,
שמבטיחות שלא תהיינה סטיות מהעובי הרצוי, ובבית
מערוד עושה את העבודה, ואם אין מערוד, אז אפשר
להשתמש בבקבוק יין ריק.

פיתות ביתיות
צילום : נמרוד סונדרס

לסיכום :

שחרור הפחמן הדו חמצני על ידי השמרים, אל הבצק
שנילוש היטב ומכיל גלוטן, יוצר בועיות קטנות, ואלו
מתנפחות עוד יותר בתנור החם בזכות כך שהמים
שהבצק מכיל מתאדים, כלומר הופכים לגז, עולים כלפי
מעלה, מרחיבים עוד את הבצק ויוצרים בו כיס.

כמו תמיד, הישראלים מחכים
לרגע האחרון. ככל הנראה,
רק עוד שבוע-שבועיים תחל הנהירה וההמולה –
במיוחד עבור מי שרוצה לקנות את הלהיטים של פורים
2014, בהחלט כדאי למהר.

עם ישראל גילה את הקניות באינטרנט, וזה נכון גם
לגבי תחפושות. צריך לשים לב שהאופציה האינטרנטית
לא תמיד זולה יותר, יש הרבה אתרים זולים, אבל גם
אופציות יקרות יותר.

איך מוצאים תחפושת זולה ומקורית?

פורים מתקרב וכדאי להכין את התחפושות: האם כדאי להזמין באינטרנט?

היאלי יעקביהנדלסמן פורסם ב: 05.02.2014

חג פורים מתקרב אלינו בצעדי ענק, ויש מי שעבורם מציאת תחפושת היא מבצע של ממש. אז איך מוצאים תחפושת טובה, זולה ומקורית?

כמו תמיד, הישראלים מחכים
לרגע האחרון. ככל הנראה,
רק עוד שבוע-שבועיים תחל הנהירה וההמולה –
במיוחד עבור מי שרוצה לקנות את הלהיטים של פורים
2014, בהחלט כדאי למהר.

עם ישראל גילה את הקניות באינטרנט, וזה נכון גם
לגבי תחפושות. צריך לשים לב שהאופציה האינטרנטית
לא תמיד זולה יותר, יש הרבה אתרים זולים, אבל גם
אופציות יקרות יותר.

הסיכון בקנייה דרך הרשת הוא כמובן, שלא תמיד מקבלים בדיוק את מה שחשבנו – לא תמיד יודעים אם המידה תתאים בדיוק לילד. חסרון נוסף הוא כמובן זמן האספקה – זה יכול לקחת חודש עד חודש וחצי, ולא תמיד יש זמן או סבלנות. בנוסף, בארץ אנחנו רגילים לתו תקן, שהוא חשוב בכל הנוגע לבטיחות אצל הילדים בחג.

תחפושת מפורים של שנה שעברה הן פתרון מצוין שמוזיל מאוד את הוצאות החג, בעיקר מתאים כאשר מדובר בתחפושות על-זמניות כמו גיבורי העל ונסיכות דיסני, שמככבות כמובן בקרב הבנות.

מומלץ ללכת לחנויות האביזרים בהן ניתן למצוא מבחר רחב של אביזרי תחפושת שישלימו את המראה.

דוגמאות לתחפושות ילדים:

תחפושת ספיידרמן מ"עלי אקספרס" – מחיר: 6 דולרים.

תחפושת ספיידרמן תוצרת הארץ, משנה שעברה – מחיר: 60 שקלים, עם תו תקן ובאיכות גבוהה יותר.

תחפושת נסיכה מ"עלי אקספרס" – מחיר: 23 דולרים, איכות דומה למה שניתן להשיג בחנויות בארץ.

תחפושת נסיכה ("רפונזל") תוצרת הארץ, משנה שעברה – מחיר: 50 שקלים, פחות מושקעת מהאופציה שהוזמנה באינטרנט.

אליסה למברט
צילום: חמד אלמקת

המהפכה הירוקה של קיבוץ אלרום: אין כניסה לשקיות ניילון

היישוב ברמת הגולן הוציא אל מחוץ לתקנון את השימוש בשקיות הבלתי מתכלות. המתפרה המקומית ייצרה שקי בד עמידים, ואלה חולקו לכל חברי הקיבוץ. רכזת הפרויקט: "אני מקווה שעוד יישובים ילכו בעקבותינו"

יאיר קראוס | 6/2/2014

אליסה למברט

צילום: חמד אלמקת

מי שמתכוון להגיע לקיבוץ אלרום
שבמרומי צפון רמת הגולן מומלץ לו
להצטייד מראש בשקיות ובתיקי בד
כי כבר בכניסה ליישוב הוא ייתקל בשלט בזו הלשון:
"שקית? לא תודה".

לראשונה בישראל יישוב שלם הוציא מחוץ לתקנון את
השימוש בשקיות ניילון. לאחר שנה של חשיבה ובחינת
דוגמאות יצרו במתפרת הקיבוצית כמה דגמים של
שקיות רב-פעמיות, ואלה חולקו לכל התושבים. בימים
אלו מתחילה המהפכה.

אליסה למברט

צילום: חמד אלמקת

את הכביסה מוסרים החברים
למכבסה בשקיות בד, במקום
בשקיות ניילון, ואילו המכבסה עצמה,
שמשמשת את כל הצימרים בצפון רמת הגולן, מוסרת
את הכביסה אף היא בשקיות בד ענקיות.

"את הנזקים הכי גדולים לאיכות הסביבה יוצרות
השקיות הלא מתכלות, המזהמות את היס והאדמה.
אנחנו מבזבזים מיליונים מהן, ולפחות בזה צריך
להתחיל בשביל לשמור על הסביבה שלנו", אמרה דפנה
מאיר, רכזת הקיימות במועצת הגולן.

אליסה למברט צילום : חמד אלמקת

היא הביעה את תקוותה ש"ערים ויישובים נוספים ילכו בעקבותינו כי זה אבסורד שבכל כך הרבה מקומות בעולם השימוש בהן אסור, ואפילו במדינה מתפתחת כמו הודו משתמשים רק בשקיות אקולוגיות".

במשרד להגנת הסביבה יצאו בקרוב בקמפיין שיקרא לציבור להפחית בשימוש בשקיות פלסטיק, אבל בקיבוץ אלרום לא מחכים לממסד.

צילום : חמד אלמקת

ביריד שהתקיים בשבת האחרונה נחשפו התושבים
לנזקי הפלסטיק דרך סדנאות לכל המשפחה. לתושבים
חולקו שקיות הרשת הרבפעמיות המשמות לצורכי
קניות, וכן סל קניות עמיד מבד וקופסה רב-פעמית עבור
הכריך של הילדים לבית הספר.

צילום : חמד אלמקת

מיכל לסקרט, תושבת אלרום, ממובילות המיזם הוסיפה: "כל הרעיון של שימוש במוצרים חד-פעמיים הוא לא טוב. אנחנו לא נגד מוצרי פלסטיק עמידים כמו לגו או צעצועי ילדים, אלא נגד כלים ושקיות חד פעמיים שפוגעים כל כך בסביבה". אגב, הייצור של כל השקיות והמוצרים הרב-פעמיים הוא מקומי".

צילום : חמד אלמקת

"אם היינו מזמינים את השקיות מסין, גם שם הן לא מיוצרות בתנאים סביבתיים וחברתיים, וכאן אנחנו בעצמנו פיתחנו, ניסינו והגענו למוצר שהוא הכי מתאים לנו. זה לא רק ייצור כחול-לבן, אלא תוצרת הגולן במאת האחוזים", סיפרה אליסה למברט בעודה רוכנת אל מכונת התפירה.

וודי אלן.
צילום: רויטרס

אלן, עבר יין חולני שמסתתר מאחורי שריון אמנותי

**הוליווד מחבקת את אלן, וזה בדיוק הזמן לספר לה את
מי הוא חיבק בעצמו. אם אכן עשה מה שעשה עדיף
למחוק את האיש הזה מהתודעה**

אלקנה שור | 3/2/2014

וודי אלן.
צילום: רויטרס

וודי אלן – בכל זאת, אדם שהתחתן עם בתו המאומצת - אף פעם לא היה דוגמן גדול של מוסר ומידות. אלא שהפעם, כך נראה, קשה להתעלם מחשיפת מעלליו של הבמאי בן ה-78. דילן פארו, בתם המאומצת של אלן ומיה פארו, שלחה מכתב גלוי לכתב ה"ניו-יורק טיימס" שבו היא מגוללת מסכת של הטרדות מיניות מצד אביה החורג, שהתחילו בעת שהייתה בת שבע.

וודי אלן.
צילום: רויטרס

פארו (28) פרסמה את ההתעללות שעברה באיחור של יותר משני עשורים, לטענתה משום שלאחרונה זכה אלן בפרס מפעל חיים בגלובוס הזהב ובמועמדות לאוסקר. הוליווד מחבקת את אלן, וזה בדיוק הזמן לספר לה את מי הוא חיבק בעצמו. החברה השפויה נגד גיבוריה שסרחו, או למעשה נגד חלקם הקטן - אלה שקל לנער ולהשליך קיבינימט.

וודי אלן.
צילום: רויטרס

לטובים, בשם היצירה והפסלונים, נוטים לפעמים להחליק. אמנם וודי אלן, כולל הסטיות, הוא הבעיה של האמריקאים - שישברו הם את הראש. בפועל, נסו להיזכר, גם אנחנו התמודדנו לא מזמן עם פרשיית מין מתקשרת. גם אצלנו קטינות נוצלו, אמן מפורסם נחשד ואמנם נוקה מחשד, אבל הכתם והנורמות נשארו. הנזק אדיר.

וודי אלן.
צילום: רויטרס

בחזרה לאלן. קולנוען גדול החתום
על קלאסיקות, וגם, אולי לבושה, אחד משלנו - אז זהו,
שלא. אם אכן עשה מה שעשה - ואלן הכחיש בעבר את
האשמות של בתו - עדיף למחוק את האיש הזה
מהתודעה התרבותית, להיגמל מהקולנוע שלו ולהשאיר
לאחרים את התענוג. את הרומנטיקה, לצד הציניות
המשוננת של "הרומן שלי עם אנני", "מנהטן" או "ויקי
כריסטינה ברצלונה", יצר דרעק לא קטן.

וודי אלן.
צילום: רויטרס

אסור לאפשר לעברייני חולני, גאון ככל שיהיה, להסתתר מאחורי שריון אמנותי. זה הולך יחד, זה מקרין, משפיע ומהדהד. תגידו – "עזוב את הקשיש, מדובר על עשרים שנה אחורה, ובכלל, רומן פולנסקי, שהורשע בבעילת קטינה, לא הוחרס". ובכן, ברוכים הבאים ל-2014. החברה המערבית מתקדמת, מודעת יותר ותודה לאל – היא סלחנית הרבה פחות.

וודי אלן.

צילום: רויטרס

אלן הוא במאי פעיל ופורה.

"יסמין הכחולה", סרטו האחרון,

הוקרן כמובן גם בארץ. המסר שלו רלוונטי

מתמיד. לפני שנה וחצי פנו לאלן אישי ציבור ישראליים,

ובראשם הנשיא, כדי לשכנעו לצלם סרט בארץ. כעת,

בהנחה שהאפשרות הזו עדיין על הפרק, יש לקוות

שתרד. גם אם הבמאי ימשיך לענג את החד הקולנועי

ופה ושם ישתבחו בסחורה שלו, מעל האיש יהבהבו

המעשים שלו. את המתואר במכתב של דילן פארו עוד

לא נברא כותב או במאי שיוכל להפוך לנסלחים.

מת סא"ל פרופ' עזרה זהר, שהיה אחראי לביטול "משמעת המים" בצה"ל

זהר התייחס כבר בסוף שנות ה-60 ללגליזציה של
סמים קלים: "איני חושב שאם החשיש יהיה חופשי
יהיו כל האנשים לנרקומנים"

עופר אדרת 04.02.2014

פרופ' עזרה זהר, רופא ופעיל ציבורי ופוליטי, מת
אתמול (שני) בגיל 92. זהר התפרסם בין היתר כשהביא
לביטול משמעת המים בצה"ל, בעקבות מחקר שביצע
בקרוב חיילים.

זהר נולד ב-1922 בווינה וגדל בתל אביב.
בתחילת שנות ה-40 שירת בפלמ"ח

ובהמשך השתתף במלחמת העצמאות. ב-1950 קיבל

תואר דוקטור לרפואה באוניברסיטת ז'נבה והתמחה

ברפואה פנימית בתל השומר. בין היתר הוא שירת בחיל

הרפואה, פיקד על בית החולים הפיקודי ברפידיס

במלחמת יום כיפור, ניהל את המחלקה הפנימית בבית

החולים שיבא בתל-השומר, הקים ועמד בראש המרכז

לפיזיולוגיה רפואית בבית החולים שיבא והיה פרופסור

לרפואה פנימית באוניברסיטת תל אביב.

בקיץ 1959 ערך מחקר בו עקב אחר 20 חיילים שערכו מסע מאילת למטולה.

החיילים צעדו כ-600 ק"מ ב-22 יום תוך שקציני חיל הרפואה ביצעו בהם בדיקות. מסקנותיו היו כי הדעה הרווחת, לפיה מי ששותה הרבה מזיע יותר - אינה נכונה. בניגוד לכך, מצא המחקר כי השתיה אינה משפיעה באופן ניכר על קצב ההזעה וכי אי אפשר למנוע הזעה על ידי הימנעות משתיה. מסקנות אלה הובילו לביטול "משמעת המים" בצה"ל, אשר אסרה על חיילים לשתות מים כאוות נפשם.

בראיון ל"דבר" שפורסם באוגוסט

אותה שנה, הסביר את מטרות המחקר :
"המטרה הכללית היא לבדוק את השפעת
האקלים על הגוף...נפוצה למשל דעה

טפשית, כי אדם שאינו שותה אינו מזיע. בבאר שבע
תיתקל בכל מקום בפועלים האומרים לך, שאין הם
נוהגים לשתות בין ארוחת הבוקר לבין ארוחת
הצהרים, והם בטוחים שכך זה, בריא יותר. לא קל
יהיה לך לשכנע אותם, כי הגוף פולט אותה כמות זיעה
- כלומר, אותה כמות נוזלים - בין שאתה שותה ובין
שאינך שותה. אין אתה מזיע מפני שאתה שותה, אלא
להיפך, צריך אתה לשתות מפני שאתה מזיע".

זהר הסביר עוד, כי "זיעה אינה אלא דרכו של הגוף לצנן את עצמו. בהזיעה מהביל אתה מים שבגופך, ובתהליך זה משתמש אתה בחום - קלוריות המצננות את העור שלך. התהליך הזה הוא תגובה של גופך לחום החיצוני, וזו תגובה הכרחית - בין שאתה שותה ובין שאינך שותה. כמובן, מוטב לך לשתות כדי למלא את החסר שאתה מפסיד בזיעה, שכן אפילו אינך שותה, פולט הגוף נוזלים מן המלאי שבו.

כשאתה נמנע משתיה, אין אתה מזיע פחות, אבל אז נעשים מרוכזים יותר המלחים שבגופך, הלב והכליות עובדים עבודה מאומצת יותר, דבר שודאי אינו מוסיף לבריאותך...התוצאה היא, בין השאר, שהטמפרטורה שלך עולה ואתה מרגיש עייפות. ראית זאת אצל החיילים: אחרי הליכה של 25 ק"מ קדחו - אבל אד שתה החייל כמה שרצה, נעשה חום גופו נורמלי".

בראיון ל"דבר", במארס 1969,
כשהיה סא"ל במפקד קצין רפואה ראשי,
מנהל מחלקה בתל השומר ופרופ' לרפואה
באוניברסיטת תל אביב, התייחס זהר לשתייה ולעישון
חשיש. "לשתות כוסית קוניאק מדי פעם זה די נעים
ואיש לא הוכיח שזה מזיק. שאלה מעניינת היא
החשיש. היו תקופות, שאנשים רבים מאוד עישנו
חשיש. לא ראיתי, וגם לא קראתי, על נזקים חמורים
שהחשיש גרם להם. אם לא אוסרים על סיגריות
ואלכוהול, אינני מבין מדוע אוסרים דווקא על חשיש.

אינני חושב, שאם החשיש יהיה חופשי יהיו כל האנשים
 לנרקומנים. הנה, אצלנו בארץ כל אחד יכול לקנות
 אלכוהול, ואף על פי כן אחוז השיכורים קטן. אדם אינו
 נעשה לאלכוהוליסט מפני שיש לו אלכוהול, אלא מפני
 שיש לו צורך פנימי להיות כזה...לא הייתי כולל את כל
 הסמים בתווית אחת".

זהר היה פעיל גם בתחום איכות הסביבה והאקולוגיה, שנים לפני שמושגים אלה הפכו לנחלת הכלל.

ב-1972 הוא עמד בראש האגודה הישראלית

לאקולוגיה. בראיון ל"דבר" באותה שנה, אמר: "זה

שטח מוזנח ביותר. הטכנולוגיה של סילוק האשפה היא

זו שהיתה נהוגה לני כמאה שנה. לא נוסף כמעט דבר".

כבר אז הוא דיבר על הסכנות שבזיהום התעשייתי,

זיהום המים וזיהום האוויר. "הסיבה לכך שלא פועלים

בכיוון הנכון אינה תמיד עניין של כסף. לעתים גורמת

לכך אי מודעות לעניין. יש דוגמאות למחדלים או

למעשים פוגעים, שלא היו כלל על רקע כספי", אמר.

זהר היה חבר בוועדות לרפורמה
במערכת הבריאות ולצד זאת היה גם פעיל ציבורי
ופוליטי, שהתפרסם במאבקים שונים שאותם הוביל.
בין היתר, נאבק על חימום כיתות בבתי הספר, ומתח
ביקורת על חדרי הכתות הקרים, באומרו כי "אילו היו
משכנים בעלי חיים בתנאים אקלימיים כאלה - אין
ספק כי אגודת צער בעלי חיים היתה מוחה נגד זה".
לצד זאת, הוא מתח ביקורת על הריכוזיות במדינה,
וטען כי עליה לאפשר יותר חופש כלכלי.

בתחום הפוליטי היה פעיל בגוש אמונים,
סייע לאריק שרון להקים את מפלגת
שלומציון ועמד בראש ועדת המצע שלה. המפלגה
שהקים, "עצמאות", לא הצליחה לעבור את אחוז
החסימה. היא קראה להגיע לעצמאות כלכלית ולבטל
את מס ההכנסה. זהר פירסם וערך כמה ספרים.
בספרו, "פילגש במזרח התיכון", שפורסם ב-1994, הוא
טען כי התמיכה האמריקאית בישראל פוגעת
באינטרסים של ישראל, ומחלישה את יכולתה
הצבאית.